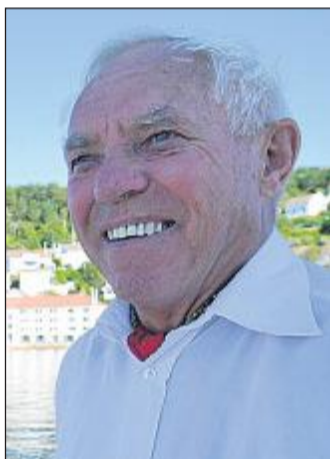

Akuttvakten

Lilly Wang synes det er uproblematisk å kjøre 45 minutter for å komme på jobb. For tiden er hun akuttvakt på Tanngaarden, og stortrives. – Dette må være verdens fineste arbeidsplass, rett ved sjøen og en nydelig by, sier Lilly Wang, som gjerne kommer tilbake til Risør senere.

Side 8

Lager film om vekteren

Stedsaktivist og rabulist, Erling Okkenhaug, har også en myk side han gjerne viser fram. Kjærligheten til Risør og folkene som bor her kommer stadig til uttrykk i form av filmer og dokumentarer. Nå har han forevige byens vekter, John Thomas Axelsen.

– Jeg har alltid vært veldig sjarmert av John Thomas, sier Okkenhaug, som tror filmen om vekteren blir god reklame for Risør.

Side 9

Abelsveg blir Abels Plass

Niels Henrik Abel får ikke lenger en vei oppkalt etter seg. Derimot får han en egen plass - Abels Plass - på tusenårsstedet i Gjerstad, som ligger mellom kirken, kirkegården og Almestua.

Side 6

Vil ikke bli kalt for skipsarbeidstaker

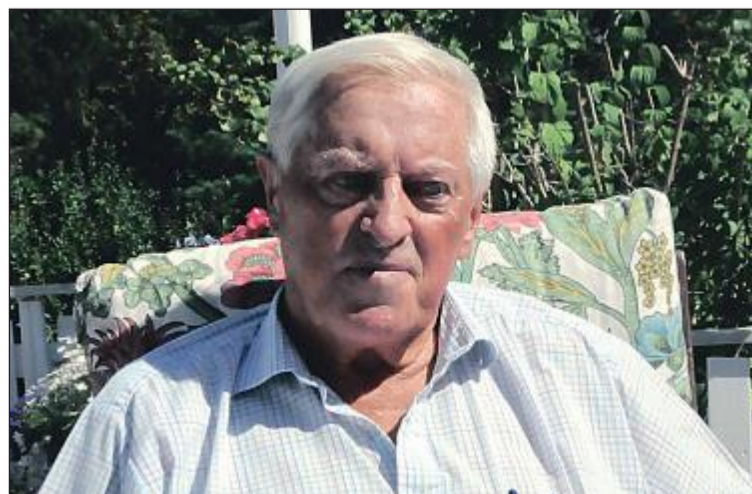

Formannen i sjømannsforeningen i Risør tror ikke skipsarbeidstaker vil bli akseptert i Norge.

Formannen i sjømannsforeningen i Risør, Karl Wilhelm Nilsen, synes det er tåpelig at regjeringen vil kalle dem skipsarbeidstakere. – Ordet gir ingen mening, sier han. Profilerte sjømenn som Jon Michelet og Jarle Andøy har

også gått sterkt imot forslaget, og kalt det for historieløst og byråkratisk dill.

Side 8

Audun Tømmerås er medlem av fylkeseldrerådet.

Frykter at eldre må selge boligen

Medlem av fylkeseldrerådet, Audun Tømmerås, frykter at økningen av kommunale skatter og avgifter kan føre til at eldre, med liten pensjon, tvinges til å selge boligen. Nå viser en rapport som Agderforskning har lagt fram at eiendomsskatten rammer de med lavest pensjon hardt. – For de fleste er formuen plassert i enebolig eller leilighet. Høy takst kan føre til at enslige eldre må selge boligen sin, sier Tømmerås.

Side 7

Byggfag under press

Norske byggeplasser oversvømmes av utenlandsk arbeidskraft. Mange av dem er ansatt i veletablerte og seriøse norske bedrifter. Men dessverre er det også et stort antall utledninger som ulovlig utfører byggearbeid i Norge.

Selv om de skal være sikret norske lønns- og arbeidsvilkår gjennom ordningen med allmenngjøring av tariffavtaler, opplever norske fagfolk at de utlendingene utkonkurrerer dem. Lønn under minstekravet er ofte årsaken.

Jevnlig kommer opplysninger om useriøse forhold, dårlig lønn, lange arbeidsdager og dårlig arbeid. Blant dem som har gått hardt ut mot situasjonen på byggeplassene, er mureren Eirik Kornmo i Oslo. I en kronikk i Aftenposten skrev han at han snart

LEDER

Hyppige kontroller og bøtelegging må til om man skal få snudd utviklingen

var hovedstadens eneste norske murer. Han advarte norsk ungdom mot å ta fagbrev i byggfagene. Ifølge oslomurere vil de ha små sjanser til å få oppdrag i konkurranse med utenlandsk arbeidskraft som underbyr norske fagfolk. Kornmos oppskrift er å melde Norge ut av EØS og stenge grensene. Da kan ikke personer fra Øst-Europa og andre steder lenger komme og utkonkurrere norsk arbeidskraft.

Det er lett å forstå frustrasjonen og mismotet til norske bygningsarbeidere. Like åpenbart er det at noe må gjøres for å stanse utviklingen, selv om den neppe er så helsvart som Eirik Kornmo beskriver. Men svaret er ikke å forlate EØS og isolere oss fra resten av verden. Det er det vi selv som vil tape mest på. Byggebransjens store problem er ikke EØS-avtalen, men at regelverket som er laget innenfor avtalens rammer blir brutt. EØS-avtalen tillater verken grov underbetaling, svart arbeid, brudd på arbeidstidsbestemmelser, manglende sikkerhet eller mangelfullt arbeid. Norske myndigheter, som Arbeidstilsynet, gjør allerede mye for å avdekke og stanse slike forhold. Og fagbevegelsen, med Fellesforbundet i spissen, driver en omfattende aktivitet for å bekjempe sosial dumping.

Skal forholdene bli merkbart bedre, handler det om mer enn hyppige kontroller og bøtelegging. Alt for mange oppdragsgivere i Norge; både firmaer, offentlige virksomheter og private, aksepterer at oppdrag utføres av personer med manglende fagkunnskap, åpenbart er underbetalt og ellers kan ha vilkår som ikke tåler dagens lys. Her trenger noen og enhver og gå gjennom sine holdninger og tenke gjennom egen praksis. Er vi opp-tatt av at norsk ungdom skal utdanne seg til håndverks-fag, må vi også sørge for de som jobber i byggebransjen tilbys vilkår som innebærer at det også i årene framover er mulig å ha en anstendig inntekt.

Pressens faglige utvalg PFU

Aust Agder Blad arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund, som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Prinsens gt. 1 Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Tlf. 22 41 56 80, fax. 22 41 19 80.

Sørlandsrefsereen - en personlig anmeldelse

KOMMENTAR

Pål Winsents personlige dokumentarfilm "Sørlandsrefsereen" er en god og viktig film. Den følger aktivisten Erling Okkenhaug i Risør, hjemme i Oslo og ellers i landet. Filmen tar opp to hovedspørsmål. Det første spørsmålet er hvordan bostedene våre skal se ut, spesielt gjelder det for den godt bevarte og unike trehusbyen Risør. Det andre spørsmålet er hvordan lokaldemokratiet fungerer - for eksempel i Risør. Filmen vises i Risør Filmklubb 9. august med påfølgende debatt og samtale. Jeg er ikke i landet på denne datoen, men har sett filmen på kino i Oslo og bidrar gjerne med noen tanker.

På parti med hverandre

Det er vanskelig å vite hvilken kritiske avstand det har vært mellom filmskaper Winsents og filmens hovedperson Okkenhaug. Uten å trekke i tvil Winsents evne til å lage god og kritisk dokumentarfilm, er det vel ikke å gå fjernt å si at de to er på parti med hverandre. Okkenhaug er filmens hovedperson og snakker inn i kamera titt og ofte. Winsents filmer og klipper. I film er det viktig å skille helter fra skurker. Selv er jeg en av skurkene i denne filmen. Det lever jeg greit med.

Filmens utgangspunkt er at Risørs politikere i den forrige bystyreperioden vedtok en reguleringsplan for Holmen der det skal bygges ut boliger i moderne stil med flate tak. Okkenhaug mener planene og arkitekturen er begredelige og gir et stygt fremmedelement i den vakre og varierte trehusbyen Risør. Selv overtok jeg denne saken i 2011 og bystyret har tatt saken opp ved flere anledninger også etter den tid. Det har vært en vanskelig sak, ikke minst for oss i den solide arbeiderpartigruppen der det er lov å være uenige, tvile og se saker på nytt. Det har hele tiden vært enighet om at den vedtatte reguleringsplanen måtte gjelde. Vi har argumentert for at utbyggingen gir mange positive ringvirkninger i forhold til lokalt næringsliv, handel og generelt mer liv og aktivitet i byen. Men utbyggingens totaluttrykk har hele tiden vært et problem. Er dette egentlig bra arkitektur? Passer dette i Risør? Hva med allmenninteressene og næring? Hva er handlingsrommet til å få til noe

bedre? Tvilen og de kritiske spørsmålene har hele tiden vært der.

Okkenhaug kan gi blaffen

Som politikere har vi et ansvar for å følge opp lovlig fattede vedtak i bystyret. Vi har også et ansvar for å utvikle Risør og sikre virksomhet som allerede er i gang. En kommune må ta vare på seriøse investorer, men legge rammer de kan arbeide innenfor. En aksjonist som Okkenhaug kan gi blaffen i politiske vedtak og fortsette kampen helt til bygging settes i gang.

Det blir derfor helt feil når Erling Okkenhaug og filmen framstiller det som han, og en håndfull andre risørfolk som de eneste som engasjerer seg i debatten om Holmen. Så mange skriver riktignok ikke i lokalavisen, men Holmen har i flere år vært en typisk og gjentagende tema på politiske møter, i familiesammenkomster og vennelag. I alle fall der jeg vanker. Men det er interessant å se hva som har påvirket stemningen i Holmen-saken. Det har vært noen profilerte debattanter, som Helge Værland. Jeg tror mer på en grunnleggende mangel på entusiasme og glede over Holmen-utbyggingen. Utbyggingen har - med delvis unntak av handelsstanden i Risør - ikke hatt profilerte tilhengere som har klart å skape begeistring og stolthet over planene. Når salget av boliger i tillegg svikter, er dette møtt med mer lettelsens sukk enn fortvilelse.

Lobotomerte risørfolk

Filmen beskriver risørfolk som passive, apatiske - Okkenhaug bruker til og med uttrykket lobotomerte - i forhold til Holmen-utbyggingen. Det er ikke riktig. Det er også helt feil at folk skremmes til å tie i Holmen-saken og at utbygger Arne Lindstøl skal være sjefs-skremmeren. Jeg oppfatter Lindstøl som en person som har vært åpen om alle deler av utbyggingen og som tvert i mot har oppfordret til spørsmål og debatt. Pål Winsents har sett det nødvendig å bringe inn en del dramaturgiske elementer i filmen som blir rent spekulative. Det ene er antydningene om at jeg er bundet opp til utbygger i en form for vennskap og lojalitet. Habilitetsspørsmålet har bystyret tatt opp. De gjorde enstemmig

vedtak om at jeg er habil i saken etter at jeg redegjorde i detalj for mitt forhold til utbygger. Å fortsette med å antyde at jeg er inhabil er ren mistenkeliggjøring. Jeg har absolutt ingen bindinger til utbygger i denne saken.

Jeg er heller ingen venn av lokal utbygger Arne Lindstøl. Vi har før jeg ble politiker knapt møtt hverandre siden vi gikk i hver vår klasse på Sandvika skole på 1960-tallet. I en scene i filmen tar jeg Lindstøl i handa før et bystyremøte og trekker han med meg ut på kjøkkenet i rådhuset. Her filmes det at vi snakker sammen. Folk vil tenke at her snakker to kompiser sammen på bakrommet. Hva snakka vi om? Jo, jeg tok Arne Lindstøl til side for å kondolere etter at hans far Einar nettopp hadde gått bort.

Trenger flere som Arne Lindstøl

Jeg synes Arne Lindstøl blir framstilt ufortjent negativt i filmen. Han har i over ti år arbeidet iherdig for å få til en utbygging på Holmen. Han har brukt millioner av kroner, engasjert stjernearkitekter og vært åpen for nær sagt alle ideer. Han har tenkt på Risør både i fortid, nåtid og framtid. Men han er ingen filantrop, og må utvikle noe han tjener penger på. Vi trenger flere med Arne Lindstøls pågangsmot i Risør. Filmen "Sørlandsrefsereen" er viktig nettopp fordi det tar opp helt sentrale temaer. Pål Winsents og Erling Okkenhaug - uansett hvor arrogant, bedrevitende og nedlatende han framstår - tar opp noe helt sentralt for oss som bor i og er politikere i Risør. Hvordan skal denne vakre byen utvikle seg? Hva slags utbygging tåler vi og hva sager av den litt skjøre greinen vi sitter på? Hvilke valgmuligheter har vi, og hvem er våre støttespillere? Selv om filmen framstiller oss i Risør som langt mer apatiske enn vi egentlig er, kan vi også trenge påminningen om hvordan lokaldemokratiet egentlig fungerer. Spesielt viktig for meg er det å finne ut om vi stenger noen ute eller hindrer noen i å si sin mening. Et godt demokrati trenger meninger både i tyngde og mangfold og terskelen for å ytre seg skal være lav. Men til slutt er det altså flertallet som bestemmer.

Per Kr. Lunden ordfører (Ap)

Aust Agder Blad

Solsiden 12, postboks 40, 4951 Risør
Telefon 37 14 91 00 - Telefaks 37 14 91 01

redaksjon@austagderblad.no
annonser@austagderblad.no
abonnement@austagderblad.no

Ekspedisjonen åpen mandag-fredag
kl. 08.30 - 15.00

Uteblir avisen ring telefon 33 16 31 80
(tirsdag, torsdag kl. 08.00 - 16.00)

REDAKSJONEN

Rolf Røisland, red/disp
Direkte tlf. 37 14 91 09

Steinar Ryvind, journ.
Direkte tlf. 37 14 91 04

Svein Walstad, journ.
Direkte tlf. 37 14 91 06

Tore Myrberg, jour.
Direkte tlf. 37 14 91 10

Christina Tveit, journ.
Direkte tlf. 37 14 91 08

ANNONSEAVDELINGEN

Roy Pedersen
Direkte tlf. 37 14 91 05

Espen Hauglid, ann
Direkte tlf. 37 14 91 02

Privattelefoner

Rolf Røisland red/disp.
Mobil 90 83 64 77

Steinar Ryvind, journ.
Mobil 92 40 47 74

Svein Walstad, journ.
Mobil 92 40 47 76

Tore Myrberg, jour.
Mobil 90 06 91 11

Christina Tveit, journ.
Mobil 95 13 46 66

Roy Pedersen, ann
Privat 37 15 20 07

Espen Hauglid, ann
Mobil 98 82 57 16

Annonsepriser

eks. mva fra 1. januar 2013
Alm. plass kr. 1020 pr. modul
Tekstside kr. 1220 pr. modul
1. side kr. 3170 pr. modul

Abonnementpriser

fra 1. januar 2013
Pr. kvartal kr. 426,-
Pr. halvår kr. 781,-
Pr. år kr. 1420,-
Løssalg kr. 20,-

Utgitt av
Aust Agder Blad AS

Utforming
Aust Agder Blad AS

Trykk
Trykk 1 Larvik

Opplag
3.900 eksemplarer

Nettutgaven
www.austagderblad.no

I Risør ble det tirsdag meldt om et innbrudd på Solsiden.

Tyveribølge på Agder denne uken

Politiet på Agder melder at de i det siste har opplevd flere grove tyverier fra boliger.

– Personer som blir oppringt fra utenlandske ukjente telefonnumre på sin fasttelefon, og som kan knyttes opp mot grove tyverier fra bolig, bes gjøre følgende, melder Agder politi Operasjonsentral.

– Gå på nettet, politiet.no, velg tips og Agder politidistrikt. Oppgi deretter det eller de telefonnumre som det er ringt fra, samt eget navn og telefonnummer.

I Risør er det meldt om ett innbrudd. Dette skal ha funnet sted klokken 14.27 tirsdag. Politi var på stedet og sikret spor, men klarte ikke å se at noe var stjålet.

Sørlandsrefseren vises i kunstparken

Imorgen vises den mye omtalte "Sørlandsrefseren", dokumentarfilmen om stedsaktivist Erling Okkenhaug, omsider i Risør.

Sted og tid er Kunstparken klokken 20.00, og det er Risør Filmklubb som står bak oppsetningen.

Leder av filmklubben, Hans Petter Bjerva, sa til AAB lørdag 27.juli at han håpet på samtale, og ikke noen politisk debatt, i etterkant av filmen.

– Pål Winsents, Erling Okkenhaug og lokalpolitiker Torgeir Torkjellson vil være tilstede. Vi vil prøve etter beste evne å få ti en god samtale, istedet for diskusjon og debatt, sa Bjerva.

Helge Værland vil være tilstede for å styre samtalen.

Sørlandsrefseren selv, Erling Okkenhaug, vil være tilstede under visningen.

Audun Tømmerås tok selv initiativet til rapporten utarbeidet av Agderforskning på vegne av Aust-Agder fylkeseldreråd. Dette på bakgrunn av et ønske om å kartlegge gapet mellom inntekts- og utgiftssiden i pensjonisters økonomi.

Eiendomsskatten tvinger eldre til å selge sitt hjem

Fire kommuner i Aust-Agder er innlemmet i Agderforsknings rapport knyttet til forholdet mellom kommunale skatter og avgifter og alderspensjon. Eiendomsskatten for de med hovedsakelig lav inntekt, kan med dagens verdigrunnlag tvinge frem et salg av egen bolig.

Kommunene i undersøkelsen er Risør, Arendal, Lillesand og Tvedestrand. Det er kun de tre førstnevnte som har innført eiendomsskatt, og perioden det er forsket på er fra år 2000 til 2010. Leder i Aust-Agder fylkeseldreråd, Ragnhild Thomassen, uttalte følgende til Agderposten tidligere denne uken:

– Pensjonen har hatt en forholdsvis bra utvikling, det er eiendomsskatten som gjør det krevende for dem med lav inntekt.

Medlem i fylkeseldrerådet, Audun Tømmerås fra Risør, tilføyer:

– Jeg er opptatt av å ikke være for negativ rundt dette. Rapporten kunne vist en voldsom økning i gapet mellom inntekter og utgifter. Det gjør den ikke. På pensjonssiden ser vi at den har steget de ti årene som er forsket

på, og det er gledelig. Parallellt har vi utgiftssiden, som har steget. I enkelte kommuner har den delvis gått ned, som for eksempel i Risør hvor de kommunale avgiftene og utgiftene til infrastruktur har gått ned. Det er selvfølgelig et klart pluss, men til slutt har vi derimot eiendomsskatten, og det er her mange møter problemer, sier Tømmerås.

Rammes hardest

–Pensjonister i inntektsgruppen 2 – 3G er den gruppen som rammes hardest når det gjelder kommunale avgifter og gebyrer målt i andelen av inntekter, kommer det frem i et sammenheng av rapporten som videre påpeker den nevnte utgang for eiere av egen bolig:

– Eiendomsskatten hviler på forutsetningen om at den som har bolig med høy markedsverdi, og har høy inntekt. Dette trenger ikke å være slik i alle tilfeller, hvilket vil tvinge pensjonister med lav inntekt til enten å selge sitt husvære eller å belåne det for å kunne forbli der så lenge som mulig.

At det er denne gruppen som belastes tyngst, forundrer Tømmerås.

– 1G, altså de med minstepensjon, er naturlig nok gruppen med minst belastning. At 2-3G, folk med grunnpensjon, er de som tar den tyngste byrden, er sånn jeg ser det underlig. Jeg vil

ikke være spekulativ, og det kan være dette er en tilfeldighet, men dette er den største gruppen pensjonister, som igjen utgjør den største inntekten.

Ofte høy verdi

– Fordi både eiendomsskatt og kommunale avgifter er insensitive i forhold til pensjonistenes inntekter, kan det for pensjonister i de lave inntektsgruppene bli et problem å beholde boligen, heter det i rapporten. Tømmerås trekker frem at dagens boligverdi ikke nødvendigvis gjenspeiler pensjonistenes generelle økonomi.

– For de fleste eldre er det formuende plassert i en enebolig eller leilighet. Eiendommen er og kanskje nedbetalt, men det betyr fortsatt at verdien står i hjemmet. Skal man stå i fare for å måtte selge sitt hjem for å få råd til å betale skatten?, spør han retorisk før han fortsetter:

– Si at verdien på en bolig eller leilighet ligger på alt fra én til seks millioner kroner. Eksempelvis da kan vi se i Arendal at sjønære eiendommer har en veldig høy verdi. I mange av disse sitter det enker tilbake med minstepensjon, og er tvungen til å vurdere salg av sitt hjem for å dekke eiendomsskatten.

Essensielt

Det er her mye av essensen i rapporten ligger, i tillegg til at det er 2-3G-gruppen som igjen rammes hardest. Skal en eiendom som

det er kjøpet for å bygge opp over et x antall år, måtte selges som en følge av dagens verdigrunnlag.

– Spranget her er stort. Det kan dreie seg om en eiendom hvor det er betalt skatt av hver planke over 50, 60 eller kanskje 70 år. Her mener jeg overgangen er håpløs. Hele opplegget i landet vårt baserer seg også på å bo hjemme lengst mulig. Likevel ser vi at mange må selge, for så å flytte inn i en leilighet som er dyrere og mindre komfortabel. Denne kan igjen ha store utgifter knyttet til å utformes universelt, som det kommunale og statlige igjen ikke støtter, sier Tømmerås.

Landsaktuelt

Han håper nå rapporten vil bli tatt med i videre planlegging, og ikke bare i de kommuner hvor det er forsket.

– Dette er svært aktuelt både kommunalt og statlig, og datagrunnlaget blir viktigere og viktigere i årene fremover. Mye har og skjedd siden 2010, og derfor har jeg tilføyd noen etterord rundt dette, sier han og peker igjen på at mye er på bedringens vei.

– Rapporten viser at vi er på rett vei. Avgiftene er sunket, og inntektene steget, men så kommer altså eiendomsskatten i tillegg.

Brede Gautland Andersen
redaksjon@austagderblad.no

John Thomas Axelsen håper filmen om vektervandringen i Risør kan bli en god reklame for byen. Neste år har Axelsen vært vokter i byen i 30 år.

Foreviger vekteren

Stedsaktivist og rabulist, Erling Okkenhaug, har også en myk side han gjerne viser frem. Kjærligheten til Risør og folkene som bor her kommer stadig til uttrykk i form av filmer og dokumentarer. Nå har han foreviget byens vekter, John Thomas Axelsen.

- Jeg har alltid vært veldig sjarmert av John Thomas, jeg syntes han er en kar som har bidratt med mye, og så er han jo en original som gir mye og som ikke maser så mye om hva han skal få tilbake, sier Okkenhaug.

Ikke et dybdeintervju

Okkenhaug har fulgt en vektervandring minutt for minutt, men påpeker at filmen ikke er et portrett.

- Dette er ikke et dybdeintervju med John Thomas. Jeg har satt en mikrofon på han og fulgt han på en vektervandring. Dette handler om John Thomas som vekter og det han formidler i den rollen, sier Okkenhaug, som er svært begeistret og imponert over Axelsens formidlingsevner.

Et naturtalent

- Jeg lot meg både imponere og sjarmere av hvordan han formidler og kommuniserer med folk på turene sine. Ved å improvisere teaterstykker og få

folk med i små roller, skaper han fantastiske øyeblikk. Han er rett og slett et naturtalent, sier Okkenhaug.

Filmene om vekteren er redigert av dokumentarfilmskaper, Pål Winsents, som også er mannen bak filmen om Okkenhaug selv, "Sørlandsrefseren".

- Pål likte ideen om å dokumentere vektere og har redigert filmen som har blitt 45 minutter lang. På mange måter er den inspirert av filmen om hurtigruten, minutt for minutt.

Gave til Risør kommune

Filmene er allerede lagt ut på nettstedet Vimeo, og er åpen for alle som vil se den.

- Dette er min gave til Risør kommune, hvis de tør å nevne at de har noe å gjøre med meg, sier Okkenhaug og legger til:

- Flettet inn i filmen er også noen spektakulære helikopterbilder av Risør som Pål Winsents tok i forbindelse med innspillingen av "Sørlandsrefseren". Risør kommune ble tilbudt disse opptakene, vederlagsfritt, men de takket nei, antakelig fordi de ikke vil ha noe med meg å gjøre, sier Okkenhaug.

God Risørreklame

Hovedpersonen selv, John Thomas Axelsen setter stor pris på Okkenhaugs initiativ og ser på filmen som en god Risørreklame.

- Det er første gang noen dokumenterer dette, og det er jo litt gøy. Jeg håper det kan bli en god Risørreklame, at det kan sette byen litt på kartet, sier

Erling Okkenhaug ønsker å dokumentere Risørs kvaliteter. Tidligere har han laget en film om kunstneren Ola Steen. Nå har han også fulgt vekteren minutt for minutt. Alle foto: Christina Tveit

Axelsen som neste år har hatt vektervervet i 30 år.

- 17. mai 1984 overtok jeg etter Jacob Gundersen ute ved pumpene på Solsiden, forteller Axelsen.

- Hvordan gikk det til at nettopp du fikk dette vervet?

- Det var Jacob som ville det sånn og for meg var det en stor ære å bli utnevnt, sier Axelsen som stadig utvider sin kunnskap om Risørs historie.

Mye historie i husene

- Jeg blir stadig ringt etter av håndverkere og andre som restaurere gamle hus og som kommer over ting de vil vise meg. Sånn kan man holde på, fra hus til hus, sier Axelsen som all-

tid gjør et poeng ut av byens varierte arkitektur.

- På turene mine sier jeg alltid at hvis folk finner to hus som er helt like, skal jeg bære de hele turen og tilbake dit de skal, sier Axelsen som nærmest har et religiøst forhold til den hvite by.

- Risør er ikke bare den hvite by, den er en hvit katadral. Hver dag bøyer jeg meg forover og takker gud for at jeg får lov til å bo i denne vakre byen, sier vekteren.

Se filmen på www.austagderblad.no

Christina Tveit

christina.tveit@austagderblad.no

Jakter nye talenter til teateret

Høsten nærmer seg og det samme gjør den årlige audition for Risør ungdomsteater.

- Vi begynner på nytt hvert år, noe som betyr at alle får en sjans til å være med, sier instruktør, Ola Sigmundstad.

Sammen med Sharon Gløersen holder han 31. august audition for årets oppsetting.

- Vi er interessert i både gutter og jenter. Og alle som har begynt på ungdomsskolen og frem til de fyller 18 år kan være med, sier Sigmundstad.

Instruktørene krever ingen forkunnskaper, men en interesse for teater, sang og dans er viktig.

Sjette oppsetting

Ungdomsteateret tar nå fatt på sin sjette oppsetting. Tidligere har de satt opp Jungelboken, Grease, Narnia, Peter Pan og Dracula.

Hva som blir årets oppsetting vil Sigmundstad så langt ikke avsløre.

- Innen audition vil manus selvsagt være på plass, men alt er ikke klart enda.

Ungdomsteateret øver i utgangspunktet en gang i uken, men intensiverer samlingene når det nærmer seg forestilling.

- Vi møtes hver onsdag og noen helger. Og så blir det ekstra øvelser når det nærmer seg premiere.

Stort apparat

Sigmundstad og Gløersen vil i år som tidligere i tillegg til å være instruktører stå for regien. Bak teater gruppen står det i tillegg en rekke viktige aktører.

- Vi har rundt 15 nøkkelpersoner som hjelper oss med alt fra kostymer til sminke og andre viktige ting. Under forestillingene øker hele apparatet med skuespillere til rundt 70 personer, sier Sigmundstad.

Budsjettet for oppsettingene har lagt på rundt 500.000 kroner, sett borti fra årets oppsetting av Dracula i Livbeltefabrikken.

- Vi ser frem til å komme inn i et nyrestaurert Risørhus med større scene, sier Sigmundstad.

Christina Tveit

christina.tveit@austagderblad.no

Sharon Gløersen og Ola Sigmundstad. Foto: Arkiv